

پیشوایان بزرگ ما

نجات دهنده بشر

دیده بدنیا گشود

یکی از موضوعات مهمی که از دیرزمان ، تمام ادیان آسمانی خبر داده اند ، و پیروان آنها در انتظار آن بسر میبرند ، آمدن یک مصلح بزرگ جهانی است که در دوران تاریک کیتی ، بشریت را از سرگردانی و پریشانی نجات میدهد ، و جهان آشفته را پراز عدل و داد میکند .

با این فرق که پیروان ادیان گذشته ، مانند یهود و نصارا ، و بقولی مجوسیان ، عقیده دارند که آن ناجی موعود هنوز متولد نشده است و بعدها خواهد آمد . مسلمانان اهل تسنن نیز اصل موضوع را همگی قبول کرده اند منتها عده ای میگویند: آن ناجی موعود ، مهدی از نسل پیغمبر اسلام و علی و فاطمه علیهم السلام ، و در آینده متولد میگردد ، و اوضاع جهان پرهرج و مرج را دگرگون میسازد .

ولی جمعی دیگر مانند تمام شیعیان جهان ، معتقدند که مهدی موعود ، نهمین فرزند امام حسین (ع) و پسر امام حسن عسکری (ع) و امام دوازدهم شیعیان است .

طبق روایات بسیاری که دانشمندان ما از پیغمبر و ائمه علیهم السلام نقل کرده اند ، غیبت امام زمان بقدری طولانی میگردد ، که عده ای متحیر میشوند و بر اثر نداشتن رشد عقلی و ایمان محکم و اطلاعات کافی گمراه گشته و از دین اسلام بر میگردند ، ولی جمعی دیگر که مؤمنین ثابت قدم میباشند ، در انتظار آن مصلح حقیقی پایدار میمانند ، و بدینگونه حق از باطل تمیز داده میشود ؛ و میزان استعداد و ایمان اشخاص و استقامت آنها در امر دین ، معلوم میگردد .

در بسیاری از روایات معتبری که در کتب اخبار موجود و در دسترس مردم جهان قرار دارد پیغمبر اسلام و امامان عالی مقام ما ، از دوسه قرن پیش از ولادت آنحضرت فرموده اند : قائم ما مهدی موعود که همنام پیغمبر و کنیه اش ، کنیه آنحضرت است ، بطور پنهانی و در شرائط غیر عادی متولد میگردد ، و از ولادت او بر اکثر مردم پوشیده میماند !

مطابق نقل روایات موثقی که به ما رسیده ، امام زمان حجة بن الحسن العسكري (ع) امام دوازدهم شیعیان جهان که نهمین فرزند امام حسین (ع) میباشد ، و پدران گرامی او تا امیر مؤمنان علی (ع) همه امام و پیشوای خلق و نماینده خداوند بوده اند ، در سحرگاه شب نیمه شعبان سال ۲۵۵ هجری در شهر «سامره» قدم به عالم هستی نهاد ، مانند عیسی بن مریم در کوچکی و آغاز ولادت سخن گفت ، و همچون موسی بن عمران در همان ایام از نظر مادرش پنهان گشت . امام حسن عسکری (ع) پدر عالیقدرش هر چهل روز او را به مادرش نشان میداد ، و میفرمود: او مثل مزی بن عمران است که مادرش او را از ترس فرعون نیا با الهام الهی در صندوق نهاد و پرودخانه نیل افکند ، و آینده او را بخدا سپرد خدا هم موسی را در پناه خود حفظ کرده بمقام پیغمبری منصوب نمود ، و چهل سال بعد بمصر مراجعت کرد و در برابر شرك و بت پرستی و ستمگری دستگاه جبار فرعون که دم از خدائی میزد ، قیام کرد .

امام زمان نیز از جهاتی با موسی بن عمران وضع مشابهی دارد . خلفای بنی عباس که دشمنان سرسخت ائمه (ع) بودند ، میدانستند که «قائم موعود» امام دوازدهم شیعه است ، و چون امام حسن عسکری را یازدهمین پیشوای خود میدانند ، لابد ، قائم آل محمد نیز بزودی متولد می گردد ، از این نظر خانه امام حسن عسکری (ع) و شخص آنحضرت و حتی زنان وی تحت نظر مأمورین دولت و جاسوسان زن و مرد بودند ؛ تا اگر از چنین مولودی خبری یافتند دردم او را نابود سازند ، مبادا وی ، بگفته اخبار شیعه و سنی ؛ سلاطین جور و قدرتها و حکومتهای ستمگر را معدوم کند و يك حكومت عادلانه در سراسر جهان برقرار ساخته و مرزها را برداشته يك دولت مقتدر جهانی تشکیل دهد . . .

ولی با این وصف همانطور که سخنگویهای دستگاه نمرود و فرعون ، نتوانست از پیدایش ابراهیم خلیل قهرمان توحید و موسی بن عمران مبارز راه حق ، جلوگیری بعمل آورد ، همینطور تمام نقشه های خلفای بنی عباس نقش بر آب شد ، و امام دوازدهم شیعیان مهدی آل محمد بطور مخفیانه متولد شد ، و بار دیگر علی رغم دشمنان خدا وعده الهی ، انجام پذیرفت .

با اینکه موضوع ولادت امام زمان در وضعی فوق العاده ، قبلا از طرف پیغمبر و ائمه طاهرین (ع)

پیشبینی شده بود ، مع الوصف عده زیادی از خواص و نزدیکان پدر عالیقدرش مطلع شدند و خبر ولادت حضرت و فیض ملاقات آن کودک پاکه سرشت را برای دوستان اهل بیت عصمت نقل کردند

ماجرای مشاهده و ملاقات این عده را علمای بزرگ مامانند شیخ صدوق و شیخ طوسی و کلینی در کتابهای «کمال الدین» و «غیبت» ، و «کافی» ، با سلسله سند روایت کرده اند و همواره علامه مجلسی با استفاده از سایر منابع معتبر دیگر در جلد سیزدهم بحار الانوار ، آورده است از میان آنها ذیلا بذکر چند تن مبادرت میورزیم :

۱ - حکیمه دختر امام نهم حضرت جواد (ع) که از بانوان دانشمند و با شخصیت اسلامی بود. وی در شب نیمه شعبان مهمان امام حسن عسکری (ع) بود، هنگامیکه خواست بخانه اش برگردد امام (ع) فرمود : امشب را نزد ما باش که در این شب مولود مبارکی متولد میگردد که زمین را از عدل و داد زنده میکند . این بانوی بزرگوار هنگام وضع حمل مادر امام زمان تاموقعی که او را بحضور امام حسن عسکری سپرد حاضر و ناظر جریان بوده است .

وی میگوید : چون روز چهلم شد بحضور امام حسن عسکری (ع) رسیدم ، دیدم آن کودک در خانه راه میرود ، رخساری بس زیبا و گفتاری دلنشین داشت ؛ که مانند آنرا ندیده ام . امام حسن عسکری فرمود : این مولود پیش خدا بسیار عزیز است . . .

۲ - ابو غانم خادم مخصوص حضرت عسکری (ع) میگوید : وقتی امام زمان متولد شد پدر بزرگوارش نام او را «محمد» گذارد ، و روز سوم با صاحب خاص خود نشان داد و فرمود : بعد از من این کودک امام شما و جانشین من خواهد بود ، این همان «قائم» است که مردم برای ظهور او انتظارها میکشند ؛ و هنگامیکه جهان پر از ظلم و بیعدالتی شود ؛ آشکار گشته و گیتی را پر از عدل و داد میکند .

۳ - عثمان بن سعید از بزرگان اصحاب امام حسن عسکری علیه السلام و نائب اول امام زمان است. میگوید : وقتی فرزند امام عسکری متولد گردید ، حضرت مرا خواست و فرمود : ده هزار رطل نان و هزار رطل (۱) گوشت بحساب من میان بینوایان تقسیم کن و بروایتی چند رأس گوسفند هم عقیقه فرمود و چون از وی پرسیدند امام زمان را دیده ای ؟ گفت : آری .

۴ - محمد بن ابراهیم کوفی از رایان موثق گفت : امام حسن عسکری گوسفند بریانی برای مافرستاد و فرمودند : این از عقیقه فرزندم «محمد» است .

۵ - احمد بن حسن بن اسحاق قمی که از علمای قم بوده ، میگوید : نامه ای از امام حسن عسکری (ع) برای جدم احمد بن اسحاق (دانشمند بزرگ قم و نماینده آنحضرت) رسید که بخط مبارک خود مرقوم فرموده بود: مولود ما متولد گردید، ولی تو آنرا از مردم پوشیده بدار زیرا ما جز به نزدیکان و دوستان خاص خود ؛ بکسی اظهار نکرده ایم . بتوا اعلام میداریم که مسرور شوی همانطور که خداوند ، ما را شادمان گردانید .

۶ - حمزه بن ابی الفتح راوی دانشمند میگوید : یکی از نزدیکان امام حسن عسکری آمد بنزد من و مؤذنه داد که شب گذشته در خانه آنحضرت کودکی بدنيا آمد ولی امام امر کرد که راز ولادت او پوشیده بماند .

۷ - محمد بن عثمان نائب دوم امام زمان که از مفاخر دانشمندان عصر و مانند پدرش عثمان ابن سعید از اصحاب خاص امام حسن عسکری بوده گفت : وقتی امام زمان متولد گردید نوری از بالای سرمبارکش با آسمان درخشید .

عبدالله بن جعفر حمیری محدث بزرگوار میگوید: از محمد بن عثمان پرسیدم آیا شما صاحب الامر را دیده ای ؟ گفت : آری . آخرین بار که آن حضرت را دیدم ، در خانه خدا (مسجد الحرام) بود و میفرمود : خداوندا ! آن چه بمن وعده فرمودی آشکار گردان !

۸ - عقید - خادم مخصوص امام حسن عسکری (ع) میگوید : حضرت مهدی در شب جمعه متولد گردید کنیه اش ابوالقاسم و لقبش مهدی ، و همان حجت خدا در روی زمین است . مردم در باره ولادت او اختلاف نظر دارند . جمعی آنرا اظهار ، وعده ای انکار میکنند . گروهی از نقل آن جلوگیری و برخی آنرا نقل میکنند !

۹ - بنقل شیخ طوسی در کتاب «غیبت» احمد بن بلال بن داود کاتب ، که مردی ناصبی و نسبت باهل بیت پیغمبر (ص) عداوت میورزید برای منظره بن زکریا که شیعیه بوده نقل کرد که پسرزن با تقوایی که خود سنی مذهب و در کوچکی مرا تربیت کرده و صداقت و حسن عمل وی ایمان داشتم ، نقل کرد که شبی درب خانه ما را کو بیدند و چون درب را گشودم ، خادمی آمد و آهسته گفت یکی از همسایه ها احتیاج مهمی بشما دارد ، سری بخانه آنها بزن . وقتی رفتم دیدم پرده ای کشیده اند و مردی کنار پرده نشسته است . در پشت پرده زنی در حال وضع حمل بود و زنی دیگر مانند باه بالای سرش ایستاده بود (این زن حکیمه دختر امام محمد تقی و عمه امام حسن عسکری بوده است) .

زن ایستاده بمن گفت : در این کار بما کمک میکنی ؟ گفتم : آری ! بوی کمک کردم

و چیزی نگذشت که پسری متولد شد . من آن نوزاد را روی دست گرفتم و صدا زدم : پسر است !
 آنگاه پرده را کنار زدم که بآن مردنشسته (امام حسن عسکری) هم مؤده دهم ، ولی در همین موقع
 کسی گفت : آهسته صحبت کن ! و همان زن ایستاده هم گفت : صدامکن ! (یعنی موضوع را
 مکتوم بدار) .

۱۰ - حسین بن حسن علوی گفت : در سامره بخدمت امام حسن عسکری (ع) رسیدم و آن
 حضرت را بولادت فرزندش «قائم» تبریک گفتم .

۱۱ - ابوهارون که از علمای موثق است میگوید : من امام زمان را دیدم ، ولادتش روز
 جمعه بود .

۲ - نسیم خادم امام حسن عسکری (ع) گفت : شب دوم ولادت امام زمان (ع) بحضورش
 شرفیاب شدم ، در آن دم عطسه ای کردم . آن نوزاد عزیز فرمود : **یرحمک الله** ! خدا تو را
 رحمت کند ، و من از این سخن شاد شدم . . .

۱۳ - ابراهیم بن محمد بن عبدالله بن موسی بن جعفر (ع) از «شاری» و او از «نسیم» خادمه و «ماریه»
 خادمه امام حسن عسکری (ع) نقل کرد که گفتند : هنگام تولد امام زمان حاضر بوده
 و آنحضرت را دیده اند .

همانطور که قبلاً اشاره شد عده کثیری موضوع تولد آنحضرت را صریحاً نقل کرده اند
 که ما تنها به قسمتی از آن اشاره کردیم . البته کسان دیگری نیز بخدمت آنحضرت در دوران
 طفولیت و بزرگی شرفیاب شده اند که عده آنها بسیار زیاد است .

آفتها!

علی علیه السلام میفرماید :

آفت «نمیت» کفران است

آفت «شخصیت» تکبر است .

آفت «عقل» هواپرستی است

آفت «علم» ریاست طلبی است

آفت «قضاوت» طمع است

آفت «عبادت» ریا و خودنمایی است

«نقل از غررالحکم آمدی»